

му бѣше не особено важна, при всичко че Кирилловъ оплакваше отъ силни болки въ главата.

Моето мнѣние, съ което се съгласи и Кирилловъ, бѣ да се проводи незабавно ротата на Кашталински съ казаки съ цѣлъ да разпрѣсне тамошната шайка черкеси, дружината на Рѣдкина (4 та) да се спуствне отъ планинѣ въ селото. А пакъ отъ генерала Столѣтова да молишъ проводи на мѣстото на 4 та друга нѣкоя дружина. Казано е сторено. Кашталински проводишъ въ Янина, за Рѣдкина а проводишъ казакъ, а на генерала донесошъ за случката и моитѣ върху нея случаи распорѣждания, като завършихъ и влада си съ думитѣ: «Проводишъ Кашталински да имъ да да разумѣятъ на тѣзи разбойници!» Най сетѣ самичекъ опѣтихъ въ Казашкия бивуакъ, който бѣше разположенъ отзадъ селото, въ бранището (по Казанлъшкия пѣтъ) и сѣ нахъ да чѣкамъ както извѣстие отъ Кашталински, тѣй заповѣдитѣ на генерала Столѣтова. Този пѣтъ най-много стори пари случайно купения далекогледъ. прѣзъ когото навѣрно се виждаха височинитѣ задъ Казанлъжъ, по пѣтя на Маглишъ. Гледамъ—по тѣхъ се нѣщо черней; нѣ движени не могъ да забѣлѣжж. Чувамъ че и казакитѣ по между сѣ нѣщо шепнатъ:

— А знаете ли, момчета, че това трѣбва да се турци казваше високъ единъ момѣкъ.

— Дѣ сѣ турцитѣ ти? Какво бжбрешъ ти? обърщамъ се азъ къмъ казака и се силиж да разгледамъ прѣзъ далекого гледа, какво се именно чернѣе по върховетѣ на височинитѣ.

— Това не сѣ турци, а е бранище, казвамъ азъ на казака.

— Не, ваше високоблагородие, това е войска и се притуря по малко! отговори далековидния казакъ.

Дотичалия отъ Столѣтова ординарецъ, разрѣши всичкото съмнение: «Противъ насъ иде неприятелска армия», пишеше генералъ Столѣтовъ. «За това, Кашталински въ Янина не проваждайте, дружината на Рѣдкина долу не спущайте, а вървете незабавно съ Крилова на позицията».

Тоя часъ азъ проваждамъ казакъ къмъ ротата на Каш